

Aportacions de la Fundació Pere Tarrés al projecte de Decret per a l'acreditació i reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil

- La formació d'educadors en el lleure a Catalunya és una història d'èxit, que ha permès que molts joves que han ofert un servei al país inestimable, s'hagin format. I aquests educadors han garantit el desenvolupament de les activitats de lleure educatiu amb una qualitat més que raonable, i s'ha anat trobant una exigència formativa ajustada per a que voluntaris puguin fer la formació, amb unes exigències (durada, treball, pràctiques,...) assenyades.
- Certament la normativa de les escoles d'educació en el lleure caldria actualitzar-la, però sempre mantenint una coherència entre exigències i resultats esperats, no fos cas que dificultéssim l'accés a la formació dels voluntariat, i vagi en detriment de la qualitat de les activitats d'educació en el lleure.
- La idea d'exigir que totes les escoles de formació d'educadors en el lleure s'acreditin i es reconeixin via SOC incrementaria les exigències d'algunes escoles de moviments, amb el risc de fer-les excessives i perdre aquesta riquesa associativa (per exemple tenir una ISO de qualitat). A més, segons s'indica en el document, després haurien d'acomplir uns requisits addicionals per ser reconegudes i donar el títol de Joventut. Més exigències encara per a la part més feble del sistema formatiu.
- A Catalunya sempre hem optat per a que els educadors en el lleure siguin retribuïts o voluntaris, siguin professionals, en tant que disposin d'una bona qualificació en benefici de l'interès superior de l'infant. Hem de preservar aquest model mantenint la doble via, però sense rebaixar les exigències de la formació, ara no necessàriament comporta canviar les condicions de les escoles (legalització).
- D'altra banda, les escoles acreditades pel SOC, ho acostumen a ser de moltes especialitats, la qual cosa els configura una major solidesa, i fàcilment amb el pas dels anys podem acabar amb un mapa amb moltes escoles de formació ocupacional o continuada, desarrelades del món de l'educació en el lleure, per desaparició de les pròpies que han perdurat aquests anys fent una bona feina.
- A més, si totes les escoles són sota els criteris del SOC, com a mínim, per què no exigir que totes les formacions siguin d'acord amb la normativa del SOC, presencials totalment o en un 90% online (model Teleformació), i per tant s'incrementaria la durada "de facto" i els costos per al moviment d'educació en el lleure, i limitaria que voluntaris fessin la formació.
- Finalment, en el sistema dels serveis d'atenció a les persones, en funció dels programes formatius que vols impartir, has de reunir requisits diferents, i fer tràmits administratius específics. I per tant varia segons els reconeixements que vulguis obtenir. Per exemple la pròpia conselleria fixa uns requisits per reconèixer la formació d'interès de serveis socials <http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Reconeixement-de-formacio-dinteres-en-serveis-socials> o la conselleria d'educació també en té d'altres.

Per tant, proposem mantenir la situació actual, incrementant les exigències per al reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure com ho han fet altres CCAA.

Barcelona, 30 de maig de 2019